

Här blåser nordost

text av en "skeppare från Kongälv" på 1700-talet

Här blå-ser nord-ost, se flö - jeln på topp! Han vi - sar, att
vin - den är god Vi mås - te nu lyf - ta vårt an - ka - re
opp och seg - la från kä - res - tan god Det en - da jag
har, det läm - nar jag kvar, min tro och min kärlek för
dej ej spar, till dess dö - den han lägger mig i grav

Utskrivet av Stefan Lindén 110426

1. Här blåser nordost, se flöjeln på topp!
Han visar, att vinden är god
Vi måste nu lyfta vårt ankare opp
och segla från karestan god
Det enda jag har, det lämnar jag kvar,
min tro och min kärlek för dej ej spar,
till dess döden han lägger mig i grav

2. Vårt ankare vindas och lotsen ombord
och skeppet det går nu från land
Gör då, som en redlig flicka sig bör,
gack ut på denna vår strand
och skåda uppå de bräderna få,
varuti jag skall vandra på böljorna blå
Gud låte allt lyckligen gå!

3. Din dyrbara ära bevara med flit,
låt ingen på hjärtat få rå
Men hav du till himlen din endaste lit,
så kan du allt sådant bestå
Ty äran består, när allting förgår,
och tiden bepryder den blomstrande vår,
till dess åldern gör mig gråa hår

4. Ett beder jag dej, min utvaldaste vän,
gråt intet, när jag tar avsked!
De tårarna de komma så svåra igen
och göra uppå resan mig ve
Men om det så är, du håller mig kär,
så sucka till Herran, han hjälper dej väl,
så får du mej snarligen igen

5. Jag tänker försöka min lycka uppå vann
och våga mitt endaste blod
Allenast jag sedan på ålderdom
kan få leva hos vännen med ro
Varmed jag med mod spatserar ombord
och kastar all ängslan på denna jord
och tror dej uppå dina ord

6. Jag får inte längre förnöja mitt sinn
hos dej, min utvaldaste brud
Jag måste ombord, ty det blåser god vind
Var med oss på resan, o, Gud!
Låt bräckliga brär, när stormande vä'r,
oss fullborda resan sen lyckligen här
Varom jag dej hjärtelig ber

7. Så lev förnöjd i enslighet din,
därmed jag dej bjuder adjö!
Förglöm inte vännen, skön kärestan min,
den du har på svallande sjö
Bed Herren, att han snart hjälper mej fram
och sedan tillbaka till fädernesland
Gud hörer min suckan försann!

8. Den endaste glädjen i världen jag har,
som giver mej tröst i all sorg,
är den lilla vännen i Kongälv, som har,
som intet vill giva mig korg
Jag vill med min mun välsigna den stund,
i vilken vi ingick ett äkta förbund
Gud stadfäst det redligt i grund!

9. Mång' tusend' god natt till sista valet,
min endaste docka och vän
Självs Herren i himmelen, han mildeligen vet,
om jag någonsin kommer igen
Tro intet för mej jag sörjer! Ack nej!
Den sorgen jag drager är endast för dej
Gud hjälper väl lyckeligen mej!